

ἄγουρομαραγγιάζω ἀμάρτ. ἄγουρομαραγγιάζον Μακεδ. (Ζαπάντ. Καταφύγ. Σίτοβ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ρ. μαραγγιάζω, περὶ ἴδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνῶν 43 (1931) 186.

Μετβ. μαραίνω τι ἄωρον ἔτι ὄν ἐνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Βρίσκου μιὰ μὴλῆ ἄς τοὺ δρόμους,

ποῦ ἦταν φουρτουμένη μὴλα.

"Απλουσα νὰ πάρου ἕνα.

«Μὴν τοὺ παίρης, μὴν τ' ἀφίνης,

μὴν τ' ἄγουρομαραγγιάζης»

Ζαπάντ. Καὶ ἀμτβ. μαραίνομαι πρὸ τοῦ καιροῦ Μακεδ. Καταφύγ.)

Δὲ μὴ λέτι, σεῖς γειτόνοι, νὰ τοὺ δώσου τοὺ κουρίτσι ;

— Δῶσ' του, δῶσ' του, κι ἄς πααίνη, μὴν ἄγουρομαραγγιάση, τ' ἔχει τὴν ἀγάπη μέσα, πῶς ἀνθεῖ, πῶς λουλουδίζει καὶ τ' ἄγουρομαραγγιάζεις σὰν τὴν πάχνη τὸ λιβάδι

ἄγουρομιλῶ Λεξ. Κομ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ρ. μιλῶ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁμιλῶ τραχέως. Πβ. ἄγουρολόγος. 2) Βατταρίζω.

ἄγουροξύπνημα τό, Πελοπν. (Τρίκκ.) ἄγουροξύπνημα Θήρ. ἄγουροξύπνισμα Θήρ. ἄγουροξύπνισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἄγουροξυπνῶ.

Ἡ πρόωρος, ἡ ἄκαιρος ἐκ τοῦ ὕπνου ἔγερσις ἐνθ' ἄν. : Δὲν ἔχει χειρότερο πρᾶμα γὰρ τὰ μωρὰ 'ποῦ τ' ἄγουροξυπνίσματα Ἀπύρανθ. Ἀπ' τ' ἄγουροξύπνημα μοῦ 'ρθεῖς κ' εἶσαι τζερισμένος (συνών. φρ. μὲ κατεβασμένα μοῦ ὑτρα) Θήρ. Συνών. ἄγουροξυπνημός.

ἄγουροξυπνημός ὁ, ἀμάρτ. ἄγουροξυπνημός Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἄγουροξυπνισμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἄγουροξυπνῶ.

Ἡ πρόωρος, ἡ ἄκαιρος ἐκ τοῦ ὕπνου ἔγερσις. Συνών. ἄγουροξύπνημα.

ἄγουροξύπνητος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἄγουροξύπνητος Θήρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἄγουροξυπνῶ.

Ὁ πρόωρος ἐγερθεὶς τοῦ ὕπνου.

ἄγουροξυπνῶ σύννηθ. ἄγουροξυπνῶ Θήρ. Κρήτ. ἄγουροξυπνάω Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μάν. Τρίκκ. κ. ἀ.) ἄγουροξυμάου Πελοπν. (Καλάβρυτ.) ἄγουροξυπνίζω ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ρ. ἔξυπνῶ. Ὁ τύπ. ἄγουροξυμάω ἐκ τοῦ *ἄγουροξυμνάου παρὰ τὸ ἄγουροξυπνάω. Πβ. ἄγρυπνῶ-ἄγρυμνῶ, ἄγρυπνος-ἄγρυμνος. Διὰ τὴν τροπὴν τοῦ συμπλέγματος μν εἰς μ πβ. κρεμνός-κρεμός, περὶ ἧς ἴδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνῶν 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 16.

1) Ἀφυπνίζομαι πρόωρος, πρὸ τῆς συνήθους ὥρας ἢ χωρὶς νὰ κοιμηθῶ ἐπαρκῶς ἐνθ' ἄν. : Ἀγουροξύπνησα καὶ δὲν μπόρεσα πρὸ νὰ κοιμηθῶ πολλαχ. β) Εἶμαι δύσθυμος ἔνεκα πρόωρου ἀφυπνίσεως Κρήτ. Νάξ. Πάρ. Σίφν. κ. ἀ. : Ἀφυσέ με, γιατί ἀγουροξύπνησα Κρήτ. 2) Μετβ. ἀφυπνίζω τινὰ πρόωρος ἐνθ' ἄν. : Ἦρχε τσαὶ μ' ἄγουροξύπνησεν

Κύθν. Ἀγουροξυπνήσαν το τὸ παιδί καὶ γι' αὐτὸ κλαίει Νάξ. Δὲν ἐχόρτασα τὸν ὕπνο, γιατί μ' ἄγουροξυπνήσανε αὐτόθι. Ἀχάραγο ἀκόμα ἦρθε καὶ μ' ἄγουροξύπνησε ὁ καπετὰν Μιχάλης ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 90. || Ἄσμ.

Ἀπόψ' ἀποκοιμήθηκα σὲ μιὰ γορφὴν ἄπάνω

κ' ἦρθε τ' ἀηδόνη τῆς αὐγῆς κι ἄγουροξύπνησέ με

Κρήτ.

ἄγουροπαίδιν τό, Πόντ. (Κερασ.) ἄγουροπαίδ' Πόντ. (Κολων. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ οὐσ. παιδί.

Τὸ ἄρρεν τέκνον, ἄλλως ἀγούριν ἢ ἀγούριν παιδίον ἐνθ' ἄν. : Ἐγέννησεν ἕναν ἄγουροπαίδ' Κολων. Ἐτοπλαεῦτιαν τ' ἄγουροπαίδᾶ καὶ παί'νε (ἐτοπλαεῦτιαν=συνήχθησαν) Τραπ. Πβ. καὶ Πρόδρομ. 4,41 (ἐκδ. Hesselting - Pernot σ. 75) «ἂν ἔχω γείτονά τινα καὶ ἔχει παιδίον ἀγώριν».

ἄγουροπετρίδα ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. πετρίδα.

Ὁ ἄωρος καρπὸς καί, ὡς εἰκός, σκληρός, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν σταφυλῶν.

ἄγουρόπιτος ἐπίθ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. πιτός.

Ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὁ ἔχων γεῦσιν δριμεῖαν ἢ ὑπόξινον ἔνεκα τῶν μὴ ἐντελῶς ὠρίμων σταφυλῶν : Καλὸ εἶν' αὐτὸ τὸ κρασί, μὰ εἶναι ἄγουρόπιτο. Πβ. ἄγουροφένω. Ἀντίθ. γλυκόπιτος.

ἄγουροπρήσκομαι Πελοπν. (Μάν. Μεσσ.) ἄγουροπρήζομαι Θράκ. Λέσβ. Μετοχ. ἄγουροπρησμένος Θράκ. (Σηλυβρ.) Πελοπν. (Μεσσ.) — Ἀ'Εφταλ. Μαζώχτρα 82 ἄγουροπρησμένος Θράκ. (Σηλυβρ.) Χηλ. ἄγουροπρησμένος Πελοπν. (Λακων.) ἄγουροπρησμένους Θράκ. Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγουρος καὶ τοῦ ρ. πρήσκομαι.

Πρήσκομαι, οἰδῶ εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ νόσου, ἀυπνίας κττ. ἐνθ' ἄν. Συνήθως ἡ παθ. μετοχ. 1) Ὁ νοσηρῶς ἐξοιδημένος καὶ ὠχρὸς Θράκ. Πελοπν. (Λακων. Μεσσ.) 2) Ὁ ἐξοιδημένος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ἀυπνίας Λέσβ. Χηλ. — Ἀ'Εφταλ. ἐνθ' ἄν. : Ἀδι, βρὲ ἄγουροπρησμένι ! Λέσβ. Ἀγουροπρησμένα τὰ μάτια του μὲ τὴν ἔξαγρύπνην Ἀ'Εφταλ. ἐνθ' ἄν. 3) Καθόλου, ὁ παχὺς καὶ ἄνοστος, τρόπον τινὰ πρησμένος Θράκ. (Σηλυβρ.)

ἄγουρόπρησμα τό, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἄγουροπρήσκομαι.

Οἰδημα ἐκ νόσου, διότι τὰ τοιαῦτα οἰδήματα δὲν πεπαίνονται.

ἄγουρος ἐπίθ. ἄωρος Ἡπ. Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Θράκ. (Μάδυτ.) Καπ. (Σίλατ.) Μακεδ. (Σισάν. κ. ἀ.) Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Ὁφ.) ἄωρος Κάρπ. ἄγουρος κοιν. καὶ Πόντ. (Ἀργυρόπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Σούρμ. Τραπ. Χαλδ.) ἄγουρε Τσακων. ἄουρος Αἰγιν. Κάρπ. Κάσ. Κύπρ. Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανάδ. κ. ἀ.) Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ. ἄγουρους βόρ. ἰδιώμ. ἄγρος Πόντ. (Οἶν. Χαλδ.) ἄγρο Καπ. (Σινασσ.) ἄγρους Εὐβ. (Ἰστ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἀ.) Θράκ. Μακεδ. (Σέρρ. κ. ἀ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ. κ. ἀ.) ἄιωρος Πελοπν.

